

Med Hensyn til de under b. og c. opførte Poster henvises til Motiveringen af Udkast til Lov om Tillægsbevilling for 1861—62 § 6.

ad d. Ved allerhøieste Resolution af 3die Mai 1859 blev den daværende Birkedommer og Skriver i Kronborg vestre Birk, Justitsraad E. P. N. Petersen entlediget fra dette Embede, saaledes at hans Pension i Genhold til Pensionslovens § 6 blev at fastsætte ved særlig Lov. Efter Forhandling mellem Justitsministeriet og Indenrigsministeriet blev det vedtaget at foreslaae denne Pension fastsat til 1800 Rd., saaledes at deraf 1000 Rd. udrededes af hans Eftermand i Embedet, af hvilken Grund ogsaa dette sidste Beløb opførtes i Bilaget til Anmærkningerne til § 12 i Finantsudkastet for 1860—61 iblandt de forskjellige Justitsembedsmænd paalagte Bidrag til deres Formænds Pensionering.

Smidlertid blev der, da Justitsraad P. L. Petersen allerhøiest ansattes i det ledige Embede, i hans Bestalling indført det Forbehold, at han indtil videre var pligtig at udrede 1500 Rd. aarlig til Formandens Pension og, efterat Spørgsmaalet om Størrelsen af denne endelig var afgjort, saa stor en Deel deraf, som til den Tid nærmere maatte blive bestemt. Dette Tidspunkt er imidlertid endnu ikke indtraadt; thi Formanden bragte sin Paastand paa Pension efter Pensionslovens almindelige Regler under Domstolens Paaafjendelse, og efterat han ved Lands-Over- samt Hof- og Statsrettens Dom af 23de December 1861 var kjendt berettiget til saadan Pension, har Finantsministeriet anseet sig forpligtet til at indbringe Sagen for Høiestret, hvor den endnu ikke er bleven paaafjendt. Naar saaledes Justitsraad Petersen vedblivende har maattet udrede et Pensionsbeløb, der er betydeligt større end det, der fandtes som fast aarlig Bidrag at burde paalægges hans Embede, og som kun blev saaledes midlertidig bestemt, fordi det antoges, at Sagens endelige Ordning og dermed Pensionsbidragets Nedfattelse meget snart vilde kunne tilveiebringes, og naar derhos dette er hidført ved Omstændigheder, hvorpaa han aldeles ingen Indskyldelse har kunnet have, efter Overretsdømmens Afvigelse endog saa kun ved den i det Offentliges Interesse iværksatte Appel, taler Billighed formeentlig i høj Grad for, at der ikke herved, og da navnlig ikke ved denne Appel, paafores ham som Udenforstaaende noget yderligere Tab. Det er derfor anseet rigtigt, at hans Pensionsbidrag fra den citerede Overretsdoms Dato nedfattes til 1000 Rd.; men det er en Selvfølge, at et lignende Hensyn forbyder, at Formandens hidtidige Pensionsindlæg forringes under Appellen af den til hans Fordeel affagte Overretsdømme, og der er derfor ingen anden Udvei end at Statskassen fra Dømmens Afvigelse at regne overtager Udredelsen af de 500 Rd. aarlig. Da det fortiden endnu staaer naagjort hen, om Formandens Pension skal beregnes efter Pensionsloven eller fastsættes ved særlig Lov, er det fundet meest passende at søge det omhandlede Beløb, uden at henføre det til nogen bestemt af Pensionskontoens Underafdelinger, bevilget som Godtgjørelse for Eftermanden, der vedblivende udreder 1500 Rd. aarlig, indtil endelig Afgjørelse kan træffes.

ad § 7.

ad 1. Spørgsmaalet om den heldigste Forbindelse mellem Jernbanerne i Sylland og Thy samt mellem den fynske og sjællandske Jernbane har Ministeriet foranlediget gjort til Gjenstand for nærmere Undersøgelser, der formeentlig ville udkræve et Beløb af omtrent 2,000 Rd.

ad 2. Til Udgravning af et Seiløb over de saakaldte Meilgrunde i Limfjorden var der ved Finantsloven for 1861—62 bevilget 13,000 Rd. Arbeidet blev imidlertid ikke fuldført i bemeldte Aar, men er tilendebragt i sidstafvigte Sommer.